

enig i, hvad der er udtalt af den ærede Minutter og den ærede Taler, som nu havde Ordet. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Forslaagsstillerne sagde, at der med saadanne smaa Bygninger ikke var forbundet saa stor Risiko med Hensyn til Indbrænding af Kreaturer, men det kan jo dog heller ikke feile, at der i saadanne mindre Bygninger findes Kreaturer, og for den fattige Mand er det ligesaa meget om at gøre at faae reddet sine 1—2 Stykker, som det er for den mere velstillede at faae reddet sine 10—20. Og dette gjælder ikke alene om Risiko for Kreaturerne Indbrænding, men det gjælder ogsaa om Risiko med de Forsøg, der gøres paa at faae dem ud. Den fattige Mand har den allerstørste Opfordring til at søge at faae Kreaturerne reddede og søger derfor gjerne ind for at faae dem ud. Naar der da kan tages saadanne Forsigtighedsforanstaltninger, at han selv, naar han ikke kan faae Kreaturerne reddede, dog kan komme ud, uden at Taget falder ned over ham og spærver ham inde, saa synes jeg, at der indeholdes en stor Opfordring til at træffe saadanne Foranstaltninger. Det er ikke alene Hensynet til Kreaturerne, der maa ses hen til, men hvor ofte ser man ikke, at der kommer Ild i saadanne smaa Huse, ogsaa midt om Natten, naar Folk ligge i deres dybe Søvn, og at Taget hurtigt skrider ned. Folkene kunne da ikke komme hurtigt ud af Døren og ere jo da meget udsatte for at blive indebrændte, kvalte eller dog helt eller delvis at tabe Bevidstheden, saa at de ikke formaa at søge de Udveje, som de ellers kunde tage. Men der er dog altid nogen Sikkerhed til Stede, for at man ikke brænder inde, naar der er truffet Foranstaltninger enten ved Ildgitter eller ved Tagets Fastbinden med Jerntraad. Lad mig gjøre opmærksom paa, at vi have Eksempler paa, at netop Ildgitter have frelst Menneskeliv. Jeg kjender i alt Fald et saadant Eksempel, hvor en Præst vilde være indebrændt, dersom der ikke over hans Hovedør havde været et Ildgitter. Naar man har saadanne Eksempler for Die, tror jeg, at der er Opfordring til at bruge alle de Sikkerhedsforanstaltninger, som kunne træffes. Har man ved at stille dette Vædringsforslag villet tage Hensyn til den Bekostning, det vilde paaføre den simple fattige Mand at træffe disse Foranstaltninger, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at saaledes som jeg kan læse Lovforslagets § 1, vil han jo ikke have nødig at træffe disse Foranstaltninger, for en Gang en Omtæknung skal finde Sted, og naar den til sin Tid skal finde Sted, ere virkelig disse Bekostninger ikke saa store, at han jo nok kan overkomme at gjøre dem med. Jeg vil

derfor meget anbefale at stemme mod dette Vædringsforslag, thi jeg ser en stor Fare for den personlige Sikkerhed mange Steder, hvis det skulde gaa hen og blive vedtaget.

J. Sørensen: Jeg vil ikke negte, at Udgifterne til at blive vedtaget ikke for mit Vædringsforslag ere allerhøjest i dette Die-blik. Men det forekommer mig dog, at de Indvendinger, der ere gjorte mod det, ere noget overdrevne. Naar den høitærede Justitsminister taler om, at den Fornøielse, der kan være ved at blive indebrændt i et Hus, der er assureret til 1,200 Kroner, er vanskelig at skjælnie fra den at blive indebrændt i et større Hus, saa kan jeg ikke andet end give ham Medhold deri, jeg kan heller ikke faae Die paa Forskjellen deri. Men jeg antager, at hvis virkelig dette Jerntraadstraad skulde have en saa stor Virkning, at det kunde frie saa mange Mennesker og Dyr fra at brænde inde, da vil det nok komme ad Frivillighedens Vej, idet de Bedkommende vilde sige som saa: Kan det hjælpe saa meget, saa lad os skynde os at faae det anvendt overalt selv paa gamle Tage. Jeg er altsaa gaaet ud fra, at hvor det angaar Menneskeliv, vilde de Bedkommende være saa fornuftige at gjøre, hvad der staar i deres Magt, for at sikre sig i saa Henseende, saa at vi ikke behøve at vedtage Lovbud derom, som maaste meget vanskelig kunne blive overholdte. Naar det ærede Medlem fra Ringkjøbing (H. S. Hansen) omtalte, at Overholdelsen havde saa stor Interesse for Assuranceselskaberne, at disse nok selv vilde tage sig af det og sørge for, at Paabudet blev overholdt, vil jeg sige, at det var maaste netop den mest fornuftige og praktiske Maade, det kunde blive gennemført paa. Hvis det viser sig, at hvor de have saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, der kunne de have Assurance billigere end naar de ikke have dem, vil det selvfølgelig komme af sig selv og uden at vi behøve at paabyde det ved Lov. Med Hensyn til at redde, hvad der findes i saadanne Bygninger, maa man ogsaa hufte paa, at hvor der f. Ex. kun er en Kø, der er den ogsaa meget snarere reddet ud, end hvor der er 10 eller 100 Køer, og det Hele, der kan være Tale om, er kun nogle saa Minutter mere eller mindre. Jeg kan altsaa ikke af Hensyn til de Indvendinger, der ere gjorte mod Forslaget, tage det tilbage, og da forøvrigt heller ikke af den Grund, at vi ere saamange Forslaagsstillere, som ikke have talt sammen derom, saa jeg er ikke bemyndiget til at tage det tilbage. Jeg skal altsaa fremdeles anbefale det til Thingets Velvilie.